

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u
12. sz. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden köz-
lemény és levelezés.

Bementetlen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetmény-, nyiltér- és
felszólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pótírsor tér-
fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. szám, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetési pénzek legezelszerűben posta-utalvány u.ján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A postatakarékpénztár 1887. évi eredménye megyénkben.

Megvalljuk őszintén, hogy mi, kik ez igénytelen kis tanulmányt a közönség elé visszük, hasznosabb törvényt a postatakarékpénztár törvényénél nem ismerünk, már 1886-ban hatáskörünkben megtettünk mindent arra nézve, hogy e törvény mennél szélesebb körben ismertessék, mert az tagadhatatlan, hogy a szentesített törvények ugyszólván valamennyien mind kívánnak tőlünk valamit, de a postatakarékpénztár ellenkezőleg, ez az egyedüli, mely mindnyájunk javát iparkodik munkálni, vagy is más szóval: módot nyújt arra, hogy már a gyermek tőkepenzes legyen, mely megvetheti jövőjének erős fundamentumát.

Mielőtt azonban megvénk tulajdonképeni takarékosági hajlamát vázolnánk, úgy hisszük, nem fogunk haszontalan dolgot munkálni, ha a postatakarékpénztár főbb pontjait röviden felemlítjük, mert nemcsak hogy belbecsértékük, hanem talán nevelhetik is a takarékosági hajlamot.

1887. év végén a postatakarékpénztár céljainak szolgált a magyar szent korona területén 2990 közvetítő hivatal, és ezen hivataloknál, valamint a budapesti főpénztárnál elhelyeztetvén 3.045,304 frt 56 kr., melyből ugyancsak az év folyamán visszafizettetett 2.323.551 frt 68 kr. 1886. év végén a tiszta betétösszeg 1.419,566 frt 08 kr lévén, így a két évi tiszta megtakarítás 2.141,318 frt 96 kr.

Az eredmény szebb is lehetne, de így sem megvtenendő.

Kiállított az 1887. év folyamán magyar nyelvű betétkönyvecske 41,085, magyar-horvát 2198, magyar-német 11,473, magyar-tót 2705, magyar-román 995, magyar-szerb 414, magyar-ruthén 90, magyar-olasz 90. Ezen számesportokból világosan kiténik, hogy a tisztán magyar szövegű betétkönyvecskek száma a legnagyobb, de másrészt az is tagadhatatlan, hogy épen ezen

könyvecskek közül kerül legtöbb a végelszámolás alá.

Ha a lakosság számát az 1887. év végével létezett betevők számával arányosítjuk, kiténik, hogy minden ezer lakos közül átlag 6 és fél, vagy is pontosabban, minden 154-ik személy a postatakarékpénztár betevője, míg az 1886. év végével csak minden 200-ik személy vette, azt igénybe.

Legérdekesebb az a körülmény, ha azt vizsgáljuk, hogy kik hát leginkább a postatakarékpénztár betevői, örömmel kell kijelentenünk, hogy az intézet támogatói a tanuló ifjúság, a hivatalnokok, gyermekek és iparosok soraiból kerülnek ki. Elhelyezést eszközölt 14,352 tanuló 6847 ipartűző személy, ezek között is a legtöbb segéd és tanonez, 6244 hivatalnok, 5801 gyermek.

A betevők közt nemre nézve volt férfi 41,421, nő 17251 személy. Továbbá 10 éves 10,190, 10—20 éves 13,934, 20—30 éves 12,288, 30—40 éves 5557, 40—50 éves 2507, 50—60 éves 1157, 60—70 éves 508, 70—80 éves 114, 80—90 éves 11 és 90 éven felül egy személy.

A postatakarékpénztár betevői között volt 56,289 személy irástudó, 2374 irást nem tudó.

Elhelyeztetett 1887. év folyamán kerületek-ként a postatakarékpénztárba a budapesti kerületben 921,124 frt, a pozsonyi kerületben 343,958 frt, a soproni kerületben 427,513 frt, a kassai kerületben 333,237 frt, a pécsi kerületben 78,326 frt, a nagyváradi kerületben 234,289 frt, a temesvári kerületben 285,154 frt, a nagyszombati kerületben 251,790 frt, végre a zágrábi kerületben 169,913 frt. Összehasonlítás czéljából ide iktajuk az 1886. évi eredményt is, mely szerint elhelyeztetett a budapesti kerületben 946,526, a pozsonyiban 369,252, a soproniban 361,169, a kassaiban, 239,093, a pécsiben az eredmény ismeretlen, a nagyváradi-ban 184,706, a temesváriban 266,863, a nagyszombati-ban 159,300 és a zágrábi kerületben 150,189 frt. Ezen két évi eredményből világosan

látható, hogy a soproni, kassai, nagyváradi és temesvári kerületekben, valamint a királyhágón tuli részek, továbbá Horvát-Szlavonországban szaporodás, ellenben a budapesti és pozsonyi kerületekben visszaesés mutatkozik.

Ezen érdekes adatok előrebocsajtása után áttérünk a tulajdonképeni feladatunkhoz, hogy lássuk megyénk egész területén mutatkozó takarékoságra hajló tulajdonságainkat.

Megyénk egész területén 1887. év folyamán postatakarékpénztári elhelyezéseket eszközölt 1401 személy. Betéteinek darab száma 4255. Elhelyeztetett 33,190 frt 79 kr. Visszafizettetett 19,495 frt 55 kr. E szerint a tiszta megtakarítás 13,695 frt 28 kr. A megtakarításból esik egy betevőre közel 10 frt, a visszafizetésekből valamivel kevesebb 14 frtnál.

Elhelyezések történtek Rimaszombatban 4848 frt 96 kr., Rozsnyón 3319 frt 87 kr., Putnokon 2317 frt 07 kr., Pelsüczön 2044 frt 76 kr., Murányban 1477 frt 01 kr., Nagyszabolson 1454 frt, Jolsván 1407 frt 38 kr., Nagyrőczén 1348 frt 73 kr., Tiszolczon 1337 frt, Bánrévén 1114 frt 53 kr., Alsó-Sajón 1001 frt 53 kr., Vernáron 749 frt 33 kr., Kokován 737 frt 89 kr., Várgedén 712 frt 50 kr., Dobsinán 710 frt 28 kr., Vereskőn 624 frt, Osgyánban 629 frt, Ratkón 609 frt 60 kr., Betlér pályaudvaron 558 frt 19 kr., Rimaszécsen 505 frt, Tornaalján 482 frt 73 kr., Rimabányán 438 frt 15 kr., Pohorella vasgyárban 318 frt 10 kr., Csetneken 258 frt 90 kr., Forgácsfalván 255 frt, Feleden 225 frt 41 kr., Klenőczon 185 frt 68 kr., Rimabrézón 181 frt 57 kr., Felső-Balogon 173 frt, Nyustján 160 frt 50 kr., Ajnácskőn 131 frt 39 kr., Felső-Bátkán 100 frt 59 kr., Jánosiban 100 frt 50 kr., Gömör-Panyiton 87 frt 70 kr., Gömör-Ráhón 80 frt, Harkácsen 51 frt, Gombaszög pályaudvaron 30 frt, Polomkán 23 frt 90 kr., Gömör-Simonyiban 16 frt 50 kr., Sajó-Gömörén 10 frt, végre Aggtelken 7 frt 50 kr.

T Á R C Z A.

Apró versek.**A midőn először...**

A midőn először sugtam azt füledbe,
Hogy szeretlek égve:
Lángra gyuladt arczal tekintél az égre.
Azt szeretném tudni: arczod pirulása,
A nagy boldogságnak
Volt előfutára? vagy megsértett lelked
Tűzes haragjának...?

Akad olyan ember...

Akad olyan ember, ki engem is sajnál
Arczomra tekintve,
S vigasztaló szóval balsamot esepgetet
Égő sebeimre.
Jó ember ne sajnálj! Keljen vig örömré
Kebleden a részvét:
Ha nagyobb a bánat, hamarabb átuszom
A halálnak révét.

A képzelet szemüvegén...

A képzelet szemüvegén
Ne nézetek a jövőbe:
Egyszer lehull szemetekről
Lábatokhoz összetörve.
S pusztá szemmel, egytől-egyik
Szomorú lesz, a mit láttok:
Zörgő lombot, őszi mezőt,
Sírhalmot és tónaságot...
A képzelet szemüvegén
Nézem én is a jövőbe,
De már ott van lábaimnál
Száz darabra összetörve...

Szarka gyülekezet.

— A. Etelkától. —

Több évet délvidéken töltöttem. Lakásomnak kertre nyúló oldalán volt ebédlő-szobám: szép, diszes kert volt, nagy fákkal, melyeken sok madár tanyázott, különösen fekete rigó tartózkodott a kertben sok; úgy hozzá voltak szokva az emberekhez, hogy föl sem rébbentek a közeledésre, lejártak ablakom alá a morzsaléket felszedni, mit én étkezés után ki szoktam hinteni, gyönyörrel néztem étkezéseket, s úgy megszoktam őket, hogy hiányoztak nekem, midőn az első telet ismét szép hazámban, zordabb klímában töltöttem.

Megjött az első hó, és minden reggel kimentem, tornáczomon végig madár lányomokat találtam a hóban, azonnal rigóim jutottak eszembe, melyek majdnem kétszáz mérföldnyi távolságban vannak tőlem, és fájdalommal gondolatom támadt: hogy őket most nem éteti talán senki, de megvizsgáltam azon tudat, hogy ott, amaz enyhe klímában találnak télen át is táplálékot, és sorsuk irigylendő az itteni madárakhoz képest, melyek ha hólepel takarja a földet sok éhséget kénytelenek eltűrni, most tehát jótékonyágomat ezekre kezdtem kiterjeszteni, habár látogatóim, a szarkák, nem nagy mérvben bírtak rokonszenvemet, de hiszen, ők is Isten teremtményei, és sajnáltam őket, azért örültem, midőn tapasztaltam, mily hálásak gondoskodásomért és délutánoként egész sereg lepi el a tornáczot, farkukat kezesen billegetve, ugrálva a morzsaléket felszedve, valódi mulatság volt számomra ezen látvány, de kilépni sem mertem, nehogy elriasszam őket.

Sokszor gondoltam azon, hogy ha értenék őket, mily sok mindenféle mulatságos dolgot tudhatnánk meg ezen madaraktól, melyek többnyire házak körül ölködnek és szemtelenkednek az ő különös esörgő kiáltásukat hallatva, mindég kíváncsi, fecsegő, pletyka szomszéd és komaasszonyokhoz hasonlítottam őket, kik eljárnak házról-házra szót szaporítani, híreket hordozni, a mások bajával tépelődni, kellemetlenségeket okozni haszontalan fecsegéseikkel embertársaiknak, rossz híreket terjeszteni, és megnézni, mi fő a más konyháján, mialatt a magukéi hamvából kialszik a tűz.

Egy délután szokásomhoz híven, ablak melletti karszékemben ülve, néztem szarkáim étkezését, már egészen

ide szoktak és mint köteles adót látszattak tekinteni az általam nyújtott kis táplálékot, mely ezen napon gazdagabban ütött ki a rendesnél. Elgondolkoztam, — vajjon képesek-e ők gondolkodni? tudják-e ők, hogy ki adakozik számunkra? Amint így tűnődtem, egy vaskos, mely idősebbnek látszott a többinél: megszólalt, és esodák esodája! értettem hogy mit mond.

Vajjon mi történt ma? kérdé társaitól, vendégség volt-e ma a mi asszonyunknál, vagy esekélyebb volt étvágya a rendesnél?

Helyette nagyobb a tied, felelé egy másik, úgy lakmározal, hogy alig marad a mi számunkra valami. Erre felszóllaltak a többiek is: Igaz! ő nagyon önző, nem gondol senkivel, saját magát szereti legjobban, a legjobb falatokat elesipi előlünk, mintha csak az ő számára volna teremtvé az eleség, mondá egy másik. Egy harmadik pedig: ugyan komaasszony nem szégyenli, hogy ennyire talánk? eltejejtette már mennyire jól tartottam a fiam keresztelőjén? Akkor nyár volt, mondá az öreg, és falatozott tovább.

Epen azért, most tél van, szűken van eleség, és ezt is csak szivességből kapjuk, kellene emberiségesebbnek lenni, szólott ismét egy másik.

Kicsi magára gondoljon, volt a rövid felelet.

Tépjük meg, kergessük el, sugá szomszédójének egy más karesu fiatal, de meghallották a többiek is, mire mozgás támadt és valamennyien neki ugrottak a vén komaasszonynak, de ez egész nyugodtan fölrepült a ház előtt fölhalmozott hódombra és kiáltá:

Csörrrrrr! Csörrrrrr! esillapult ifjabb nemzedék! halljatok okos szót, én már sokat tapasztaltam, saját káromon is elég gyakran tanultam, azért okosabb, előbbre látóbb is vagyok mint ti, tanuljatok meg tehát: hogy étkezésnél mindenki legközelebb áll saját magához, míg ti azon porlekedtek, hogy én sokat fogyasztok, jobb lett volna példámat követni és hallgatva jól lakni, fecsegni lehet j lakás után is, tehát ne engemet kárhoztassatok, ki életre valóbb vagyok, de magatokat, kik ennyi haszontalanságot terécselték míg akkor is, ha vendégségben vagytok.

Elhallgatott a szarka sereg, és itt-ott hallatszott egy hang: igazsága van! s köréje gyülekeztek a hóhalom alján, melyen ő maradt fenn egyedül mint valami szószéken.

Visszafizetések eszközöltettek megyénk területén: Rimaszombatban 3942 frt 61 kr., Rozsnyón 2055 frt 66 kr., Putnokon 1898 frt 62 kr., Pelsűzőn 1818 frt 75 kr., Jolsván 1615 frt 02 kr., Nagyrőzén 944 frt 35 kr., Klenőczon 639 frt 12 kr., Bánrévén 459 frt 18 kr., Rimabányán 401 frt 30 kr., Murányban 383 frt 95 kr., Dobsinán 339 frt 72 kr., Osgyánban 289 frt 61 kr., Tornallyán 261 frt 56 kr., Feleden 222 frt 80 kr., Betlér pályaudvaron 207 frt 42 kr., Ratkón 175 frt 12 kr., Nagyszlaboson 156 frt 53 kr., Felső-Balogon 161 frt 92 kr., Felső-Bátkán 141 frt 52 kr., Csetneken 140 frt 72 kr., Gömör-Ráhn 96 frt 88 kr., Pohorella vasgyárban 79 frt 17 kr., Forgácsfalván 73 frt, Várgedén 63 frt 61 kr., Nyustyán 58 frt, Rimabrézón 32 frt 23 kr., Rimazécsen 26 frt 68 kr., Gömör-Simonyiban 26 frt 07 kr., Vernáron 25 frt, Ajnácskón 10 frt 59 kr., Alsó-Sajón 1 frt 50 kr. és Vereskőn 1 frt 01 kr.

A legtöbb tiszta megtakarítás történt Nagyszlaboson 1297 frt 47 kr., Rozsnyón 1264 frt 21 kr., Murányban 1093 frt 06 kr., Alsó-Sajón 1000 frt 03 kr., Rimaszombatban 906 frt 35 kr., Vernáron 724 frt 33 kr., Vereskőn 692 frt 99 kr., Bánrévén 655 frt 35 kr., Várgedén 648 frt 89 kr., Rimazécsen 478 frt 32 kr., végre Ratkón 434 frt 48 kr.

Nem takarított meg semmit Kokova és Klenőcz; az előbbeni helyen 506 frt 45 kr., az utóbbi helyen 453 frt 44 krral lett több az elhelyezésnél visszafizetve, mely visszafizetés természetesen az előbbeni év terhére számított fel.

Nem eszközöltetvén visszafizetés Aggtelek, Gombaszög pályaudvar, Gömör-Panyit, Polonka és Sajó-Gömörön.

Az egész esztendőn át elhelyezés nem történt Köviben, Kraszna-Horka-Váralján és Rédován. Itt hátraesés mutatkozik, a mennyiben mult 1886. év folyamán egyedül Sajó-Gömör lévén azon közvetítő postahivatal, a hol elhelyezés egyáltalában nem történt.

Az eredmény, melyet a póstatakarékpenztár két év leforgása alatt elért, dicséretre méltó, de meglátszik, hogy még mindig a kezdet nehézségével van küzdelemben, mert a tanítók, a lelki pásztorok, de maguk a közvetítésre felhatalmazott pósta- és távirtdahivatalok sem iparkodtak a szép ügynek propagandát szerezni. Mi azonban nem kételkedünk, mert azt tartjuk: a mi mulik el nem marad, megéjük még mi azt az időt is, a hol a szántóvető népség is felfogja ismerni a póstatakarékpenztár hasznát. El fog jönni az az időpont is, a hol a keresztszülők mellőzni fogják a mai szokásokat, és keresztfiuk, illetőleg keresztleányuknak egy póstatakarékpenztári betétkönyvecskét fognak adni ajándékkul, minden műveltebb ember gyermekének lesz egy bizonyos kapitálisa, mely 20 esztendő alatt annyira fog növeledni, hogy sok komoly gondot elfog oszlatni.

Azt mondják, hogy a magyar ember poesék, gavalléros, kölkező, hát az meglehet, de mi, édes testvéreim, megyebeliek mutassuk meg az

Azt se feledjétek, folytatá magát méltóságteljesen egyengetve, hogy én vezettelek titeket ezen áldott földel alá, hol már annyi jó falatot kaptatok.

Most véletlenül jutottunk nyomodba, jószántódból nem tetted volna, szólalt fel egy kis hetyke suhanz.

Nem hallgatsz el? kérde büszkén emelve föl fejét az öreg, nem vagyok-e mindég elnéző esinyeid iránt fiatalságodat tekintve? te hín, nagyravágyó kölyök! inkább adj hirt safárkodásodról, mi hirt hozasz Barna Pistáról? megnyugodott-e már?

Kedves nagynénem! mondá a suhanz, tudod, hogy most az ablakok nemesak zárva, de még be is vannak tapasztva a hideg végett, tehát nehéz mindent hallani és látni mi történik, ígykezeim az almafáról bekandikálni. sőt még el is kiáltottam magamat, remélve, hogy életjelt ad magáról a legény, szavamat hallva, de úgy látszik közönyös most az iránt, szavam hirtet-e vendéget, azt gondoltam, hogy talán nincs honn senki, bátorságot vettem tehát magamnak, az ablakpárkányára röpültem, s kandikálásomnak ez lett a jutalma, hogy biztosat mondhatok neked felőle, mert láttam, hogy az ágyban fekszik a szegény fiu, több ízben nehez sohajok törtek elkö mellől: Istenem! add el az életemet, ha elvetted őt tőlem, nem ér az életem semmit nélküle! Szegény fiu! mondá szarkanéni, bizony bolondok az emberek, elszakítanak két szerető szívet egymástól, hogy szerencsétlenné tegyék mind kettőt, és csak azért: mert annak, a kit a lány szeret, nincs hat ökre, hozzákényszerítik a hatókrös gazdához kit nem szenvedhet, mennyire okosabbak a mi madártörvényeink! elveszi egymást a ki egymást szereti, nem kérdevez sem anyját, sem apját, persze mi nem is vagyunk emberek, a teremés legremekébb alkotása, nekünk nincs is szükségünk ököre, nem szántunk, nem vetünk, mégis megélünk, jobb is madárnak lenni, mint embernek. Hát te is hugom, mi hirt hoztal a majorból? Jaj nénemasszony! mondá egy kis csinos sima tollu szarka, ma nem úgy cselekedett Jutka mint rendszeren a fejsnél, hanem már a fejszajátában hozta a vizet az istállóba és egyenesen ahhoz fejt, máskor a kútnál szaporította fel a tejet, de tegnap észrevette a gazda, most tehát így járni tul az eszén, ma nem is jászolba dugta a csuprot a lopott tejjel, hanem az ablakon nyújtotta ki a Miska gyereknek, ki azonnal elszaladt vele. Hm! hm! mormogta az öreg, mily ügyes és ravasz, de csak rajta

ellenkezőt és építsük fel erős és szilárd alapon gyermekeinknek gondtalan és megelégedett jövőjét.

Vidonyi József,
m. kir. pósta- és távirtdatist.

Gömör-Kishont t. e. vármegye

közgazgatási bizottságának félévi jelentése az 1888-ik év második feléről.

IV. A királyi mérnök ügyköréből.

a) Állami uton: Az állami ut állapota az egész II-ik félévben állandóan kielégítő volt, közlekedési akadály sehol sem fordult elő.

Az építkezések és szállítások a kellő időre befejeztettek és október hó első napjaiban bizottságilag felülvizsgáltattak.

Az egész év folyama alatt az állami uton a következő építkezések és szállítások eszközöltettek: fedanyag kiszállított 2094 rakás. Új hid épített 10 darab. Hid kijavított 41 darab. Korlát felállított 267.50 méter, kerékvető 120 méter. Új utteknő készített 5 db. Régi hid lebontott és felhagyott 3 db. Ut kanyar kibővített 1. Árok ásott és padka emeltet 11000 méter. Közút megerősített 90 méter. Órház kijavított 1. Az építkezési költségek összege, a havi utfenntartási általányból kiadott összeg beleszámításával 25214 frt 57 krt tesz.

A munkák és szállítások 13 különböző vállalatban és házi kezelés mellett hajtottak végre.

b) Az államilag szegélyezett Tiszolczipoprádi hadászati uton: Ezen vonalon is az elmúlt évben, nagyobb építkezési tevékenység fejtett ki, és az 1885. 1886. és 1888. évi adomány terhére előirányozott munkák mind teljesítettek.

Fedanyag szállított 1186 rakás. — hid helyre hozott 44 db., korlát felállított 212 méter, kerékvető 3315 mtr., árok kiásott 23954 mtr., — árok ki-repesztett 5702 mtr., — kilométer oszlop felállított 44 darab, — az előirányozott munkák négy különböző vállalatban és házi kezelés mellett hajtatván végre, azoknak kifizetésére, a kezelési költségek be nem számításával 11909 frt 97 kr. állami segélgösszeg használtatott fel.

c) M. kir. posta- és távirtda ügy: A posta- és távirtda szolgálat az 1888. év második felében a vármegye területén mindenütt a rendes mederben mozgott, úgy a kül- mint a belszolgálatban, felakadás, eltekinve jelentéktelenebb egyes esetektől sem a postaszállítási sem a távirtda továbbítási szolgálatában elő nem fordult. A forgalom mindinkább emelkedett; a fenntartási költségek fedezve lettek nem csak az államkincstárra, a bevételekből számba vehető fölösleg is haramlott.

Elvi összehúzóeszközök fel nem merültek.

A posta- és távirtda hálózat kiterjesztésénél, valamint korlátozásánál a helyi érdekek többnyire figyelembe vétettek. Postatakarékpenztári teendőkkel a postamezei postahivatal bízott meg.

e) Gőzkazán vizsgálat: A megye területén működésben levő gőzkazánok évenként előirt hivatalos megsemlélése eszközöltetett, — és a megvizsgálandó gőzkazánokon az előirt hivatalos próbák megajtottak.

d) Szomszédközi (viczinális) utak. A szomszédközi utakon mint a) rimaszombat-meleghegyi, b) kokova-forgácsfali, c) jolsva-csetneki, d) jolsva-taplocza, migtész-liezi utakon, a csoportosított községek hozzá járulása, mellett, az épi kezési munkálat folytattott, és a rendelkezésre álló erő arányában jól előrehaladott.

A gombaszög sziliczei ut kiépítése megkezdett és a tél beálltaig 2272 mtr. hosszú vonalon a földmunka nagybára elkészült.

A meleghegy-hrussói, lekenye-horkai és a tiszolczipoprádi utak kiépítése és jó karba helyezése tárgyában a helyszíni bejárások megtartottak és a bizottsági

ne veszítsen. Szomszédasszony! most kenden a sor, mi hirt hoz? Oh lelkem szomszédasszony! még elképzelni sem tudna olyan háboru, minőt én láttam tegnap, ittason jött haza a jegyző megint, csak hagyta volna azaz áldott asszonyka lefeküdni, hogy kialhassa a mámort lebb, de nem a jobbik esztét vette elő szegény, mikor meglátta az urát hangos sírásra fakadt, szemrehányást tett neki, hogy a szavát meg nem tartotta, lett azután borzasztó zene-bona, a jegyző összetörte a székeket, ablakokat, tükröt, a komódon lévő szép eszékéket, még a virágtartót is mit tavaly vett a feleségének a neve napjára, és azok a szép papírból csinált virágok voltak benne mit a jegyzőné csinált, az asszony kétségbe volt esve, feje föl kulcsolta kezét és úgy sikoltozott, aztán a jegyző összerogyott, ágyba fektették, de mire kijozanodott felesége messzejárt, hazament atyjához, magával vitte holmiját, és kis gyermekét. Pedig, mondá az öreg, ha másként járt volna el az asszony kezdetben, mikor inni kezdett az ura, visszatérthette volna a jó utra, szép szóval, de folytonos szemrehányásaival bosszantotta és ingerelte az embert, hiába! nem volt az ki eszelje, sok bajt kikerülhetnének az emberek, ha mindég helyesen cselekednének, de nem tudják mindennek a módját, pedig milyen sokat tanulnak!

Én sem jó hírekkel jövök, mondá egy vén sánta invalidus szarka, oly nagy összegekbe játszottak tegnap a fiatal urak ismét hogy egy közülök elvesztette mindenét, óraját, gyűrűjét is feltette még az utolsó játszmára, midőn azt is elvesztette, elrohant mint egy örült, s a többiek nagyon leverten, roskedvően hagyták el a játékbarlangot, lesújtotta őket azon tudat, hogy egy embert kifosztottak, de persze annyi lelkierejük nem volt, hogy visszaadják neki elvesztett vagyonát.

A befejezést ezen esethez én mondok el, mondá egy másik, ma reggel a malomárkában sétálgattam, nem messze a malomtól láttam egy fűzfáról lelógni egy fiatal ember holttestét, bizonytal azért választotta ezen halál nemet, mivel nem maradt pénze, hogy revolvért vásároljon.

Nó volt azoknak, kiket ma reggel láttam verekedni a kis erdő szélén, modná egy másik, ugyancsak lövöldöztek, meg is sebesült az egyik, és kocsin vitték el, halottam midőn a segédek beszéltek, hogy valami félté-

javaslatok alapján a jelölt utaknak hozzájárulás leendő kiépítése közíg. bizottságilag elhatározottat.

II. Vármegyei uti ügyek.

A vármegye utjainak állapota a lefolyt félévben szinte kielégítő volt.

A közmunka természetbeni szolgálványok mind az öt járásban — általában kielégítő, helyenkint igen jó eredménnyel — teljesítve találtattak.

A közmunka átvétele a tornallyai, rozsnyói és rimaszécsi járásban október havában, a nagyrőzei és rimaszombati járásban pedig november hó elején eszközöltetett és november 10-re befejeztetett. Pótátvétel sehol sem volt szükséges.

A teljesített építkezések és szállítások, a következők voltak: Fedanyag kiszállított 16029 rakás. Árok ásott és tisztított 319390 méter. Új utburkolat és kavicsolás: Az ajnácskő-füleki uton 418, osgyán-szelczin 312, füge-vályógyőn 320, rimaszécsen-ujváson 880, pelsűz-zuvogyin 700 = 2630 mtr., új hid épített 33, kijavított 38, új jégtörő épített 1, kijavított 72 darab.

A hidépítési munkálatok vállalati uton biztosítottak 23 különböző vállalatban.

Mind ezen építkezések és szállítások részben a közmunka átvétele előtt, részben annak alkalmával a helyszínen felülvizsgáltattak és a felülvizsgálati eredmények az alispáni hivatalhoz esetről esetre beértesztettek.

Mint hogy azonban egyes leszámolások csak az utolsó időben vizsgáltattak át és hagyattak jóvá, ennél fogva az uti pénztárból teljesített tényleges kiadások, ez idő szerint — kellő pontossággal még ki nem tüntethetők.

V. A tiszti főügyész hatásköréből.

Az adó és illetékhatárlékok miatt ingatlanok ellen foganatositandónak rendelt végrehajtási ügyben kéretett a végrehajtás 135 esetben, elrendeltetett 137-ben, foganatositott 121-ben; árverés kéretett 113 ügyben, elrendeltetett 64-ben, foganatositott 28-ban; beszünttetett önként teljesített befizetés által 44 esetben.

Fegyelmi ügyben hatszor kívántatott ügyészi vélemény és hatszor adatott meg.

Hírek és vegyesek.

Főpásztori látogatás. Czékus István, a tiszai ág. ev. kerület püspöke, a lefolyt héten néhány napig városunkat látogatta meg, mint Liszka József védője. Alkalmat e látogatásra az ev. egyházkerület pénztárának vizsgálata szolgáltatta, mely három napot vett igénybe s minden a legnagyobb rendben találtatott, miből kifolyólag Liszka József pénztárnoknak a felmentés megadása alkalmával, az egyház ügyei körül való fáradságaért, jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

Milán Szerbországi király. trónjáról lemondott, a hazai ellenzéki lapok, a körölményt a magyar nemzet teljes rokonszenvét bíró királyra vonatkozólag, áruháznak nyilvánítják, — a menyiben e lemondás következtében Szerbiában az oroszpart került uralomra.

Megyéni orsz. gyűlési képviselői közül Szentiványi Árpád a lefolyt héten beszédet tartott a véderő törv. javaslat 25. § a ellen. E beszében jelezte, hogy Gömör-megye hat választó kerülete közül három kormány párti és három ellenzéki képviselőt küldött a törvényhozó testületbe s kérdést intézett a kormány párti képviselőkhöz, hogy hány kormány párti választó van Gömör-megyében. A kormány párti képviselők a válasszal adósak maradtak.

Török Zoltán nórádi képviselő körlevélben tudatta választóival, hogy a véderő törv. javaslat 25-ik §-ához szavazatával hozzá járul, mert a benyújtott módosításban kellő garantiát lát arra nézve, hogy a magyar nyelv az önkéntesek tiszti vizsgáin nem fog rövidséget szenvedni.

Esküvő. Kolos István naprágyi ev. ref. lelkész, kedden tartá esküvőjét Pelsűzőn Orbán Nelli kisaszszonnyal. Aldás frigyökre!

kenység miatt koczantak össze, szerencsére nem halálos sebet kapott a sérült.

En meg tegnap voltam egy furesa esetnek tanuja, kezdé egy másik, egy anya két leányával ment sétálni a ligetben, az egyik kérte az anyját, vegyen neki új ruhát, de anyja megtagadta kérelmét, mivel nincsen pénze, a leány haragosan otthagya őket, visszafutott a hídhoz, a malom mellé, ott egy darabon a patak nincs befagyva, a leány tétovázás nélkül beleugrott, s mielőtt segítségére siethettek volna, a jég alatt eltűnt, a lármára anyja és nővére oda jöttek s akkor tudták meg, ez eseményt, az öreg asszony elájult, úgy kellett élettelenül hazaszállítani. — Mindennapi események, mondá az öreg, ugyannyira divatba jöttek, hogy maholnap kar lesz az embereknek születniük; bolond, szegény bolond emberek!

De szólalj meg most már te is kis kedvezem, hadd halljak, ha lehet, valami jobbat, hiszen mai gyűlésünk csupa rémtörténetből áll. — Oh kedves nénikém nekem nincs miről referálnom, az én jó barátaim oly boldogok, elégedettek, hogy nincs rólok más mondani valóm, mint volt, oly jók ha hozzájók jövök, kezeikből adnak ennem, az asszony meg is czírozgat mindég, a kis baba pedig kae ag, ha az ablakhoz repülök. — Ismerek én is egy boldog családot, de nagyon szegények, gondal ének, tudja komamasszony, a Molnár János özvegye és árvái, jaj de jóra való nép! mióta meghalt a gazda, meg ernyedetlenebbül folyik a munka, már a gyermekek keresnek itt-ott pár krajczárt, Julesa pedig, a legidősebbik, milyen szépen dolgozik! akár egy kis tündér, ugy szaladozik kezében tü jaj de aranyos egy teremés, de jó gyermek is ám, tartsa meg az Isten az anyjának.

Egyetértés, szeretet és munka összetartják az embereket, de nagyon kevés helyen találni már azt manapság, a léha czifraság, dologtalanság lábra kapott, egyik majmolja a másikat, elmaradni nem akar egymástól senki, azért van a sok szerencsétlenség, mondá a komamasszony. Hát a pálinka nem okoz-e elég bajt? szólt bele egy másik, tegnap egy koremsa fedelére szállottam, minő haj volt odabenn! és ha az ajtó nyílt oly búz tödült ki, hogy felhatott hozzám a tetőre, végre verekezés támadt, míg a csendörök jöttek és szétkergették őket, egy párt a leggarázdabbakból be is kísérték.

(Vége következik)

Sthymmel Sámuel rozsnói polgármester halála élénk részvételt keltett minden felé. Lapunk közelebbi számában az elhunyt öreg úrról bővebben fogunk megemlékezni. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Özvegy Sthymmel Sámuelné született Szontagh Emma. — Sthymmel Emma, — Gyula és neje Berger Ilona, — Béla és Malvin fájdalomtelt szívvel jelenítik a forrón szeretett férj, illetve édesatyja és apósnak Sthymmel Sámuel rozsnói város polgármesterének folyó év márczius hó 5-én, élete 70 ik évében, agyszélhűdés következtében történt gyászós kimúltát. A boldogult hült tetemei folyó év márczius hó 7-én délutáni 4 órakor fognak az ág. evang. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Béke lebegjen hamzai felett!

Törvényhatósági közgyűlés. Gömör-Kishent megye rendes tavaszi közgyűlése márczius hó 28 án lesz, melyre a meghívók már szétküldettek.

Meghívás. Gömör-Simoni község közönsége eddigi hazafias magatartásához híven: megünnepli márczius 15-ikét, mint a testvériség, egyenlőség, szabadság szent napját. Mindazok, kik nemzeti ünnepélyünkön részt vesznek testvéri szeretettel fogadtatnak. Az ünnepély délután 3 órakor templomi imával veszi kezdetét, majd a szabad téren szónoklat tartatik, s közben a dalárda énekel nemzeti dalokat, ezután ünnepies körmenet a „48 as“ zászló alatt, melyet a szokásos lakoma fog követni. Tisztelettel a rendező bizottság.

A főgymn. ifjuság előadása. Rég láttunk oly nagyszámú közönséget a „Róza“ dísztermében, mint a mekkora a tanuló ifjak színi előadására márczius 7-ikén összegyűlt. Minden ülő és állóhely elvölt foglalva anynyira, hogy az előadás kezdete előtt már sokan nem is fértek be s vagy visszatértek, vagy a szűk előcsarnokban hallgatták végig a szereplőket. A terem is be volt fűtve s így az összehűsült közönség körében akkora hőség támadt, hogy az első felvonás végeztével többen elhagyták helyeiket s a kaszinó termeiben várták az előadás befejezését. E körülményből világosan láthatuk, hogy városunkban mily nagy szükség van egy oly nagyobb teremre, melyben 300—400 ember kényelmesen elférhessen, — nemcsak kényelmi, hanem egészségi szempontból is, mire nézve felemlítjük azt a körülményt, hogy a néző közönségből nehányan rosszul lettek s egyen a tengeri betegség tünetei is mutatkoztak. Szerencse, hogy a jános-utcai katasztrópha sokkal később, — éjjel után — következett be, mert, ha a harangokat előadás alatt verik vala félre, ma már csak szerencsétlenségről irhatnánk e rovatban. — Az előadást teljes sikert konstatalhatunk. — A szereplők feladataikat egytől egyig jól oldották meg: a darab is helyesen volt megválasztva: Tóth Kálmán, „Nők az alkotmányban“ című három felvonásos vígjátéka, mely minden dramaturgiai hibái mellett is még mindig érdemes az előadásra; van néhány szerencsésen írt alakja, néhány typusa (Borboes, Szlankaményi) melyek egy nemrég letűnt kor társadalmi életébe viszik vissza emlékeztűnk, — mindenek felett pedig a Tóth K. darabja érdekes világot vet a magyar nemzet politikai életére a kiegyezés alkalmával helyreállított alkotmány hajnalán. Az idők szűnetlenül változnak, a nemzet hovatovább mindig érettebben gyakorolja polgári jogait, de azért a Borboesok még most sem tartoznak az anachronismusok közé. Az ifjuság vezetőit már e darab választásáért is elismerés illeti. A szereplők közül Kálmány Vilma kisasszony vállalta magára a legnagyobb és legnehezebb, de egyuttal leghálásabb szerepet, mely nemcsak egy műkedvelőnek, hanem egy gyakorlott színésznőnek is próbára teszi erejét, — de a kisasszony már első jelenetében megnyerte a nagy hőség daczára is jól hangolt közönség rokonszenvét s azt egész végig megtartá. A műkedvelő társaság kitűnő erőt fog benne nyerni, a mennyiben már első fellépte is a legszebb reményekre jogosít: alakja, hangja, temperamentuma a lehető legelőnyösebbek, miáltal szerepének kiemelkedőbb részeit a közönség előtt sikerült teljesen kizsákmányolnia. Hasonló elismeréssel kell szólnunk Soós Margit (Ilka) kisasszonyról is: kedves kis szerelmes lányka volt, egy cseppet sem csudálkozhatunk azon, hogy a B-resei szívet meghódította s még a szélhámos Szlankaményi is kedvet kapott a nősülésre. Madarász Anna k. a. Cseleiné epizód szerepét töltötte be teljes sikerrel. — Kishonthy Anna (Pitvarosin) kisasszonnyal egyutt olyan pompás kávépartikák voltak, mintha egész életükben gyakorolták volna magukat a zattos kávé melletti pletykázásban, mi annál nagyobb elismerés, hogy a kisasszonyok fiatal női életüknek éppen most pirkadó hajnalán vannak. — A női szereplők eként teljesen beváltak a közönség tetszését mindnyáján osztatlanul megnyerték, mi tapsban, esokorban, gratulációban egyaránt nyilvánult. A kettős jótékonykezeli képviselői pedig hálas köszönettel tartoznak azért, hogy a fiatal műkedvelőnek vállalkozását ily fényes erkölcsi siker koronázta. — Azonban a siker kivívásához hozzájárult az a pompás emblema, melyet a férfiszerepeket betöltő tanuló ifjak nyújtottak. Demeter István (Bánfalvia), Juhász (Bereseije), Ranzostay György (Cseleije), Hrečka László (Seleije) nem igen hagytak fön kívánni valót s bár szerepük nem volt oly háládatos mint a többi férfi szereplőké, helyes felfogásu játékaikkal, pompás maszkjaikkal az est sikeréhez derekasan hozzájárultak. Csapó János, mint Borboes vonta magára a figyelmet, törül méstett alak volt, ki alakításáért feltétlen elismerést érdemel: találó hangja és maszkja már első megjelenésével is általános derűtséget keltett. Kishonthy Akos, a szélhámos báró Szlankaményit személyesítette, furesa jargonnal domborítván ki különben is hálás tipikus szerepét, a jargon és változtatott hang betanulása, s ez által szerepének érvényre juttatása elismerést érdemel. Baksay Dezső diszes házi huszár, Horváth János jól maszkírozott kántor volt, kik kisebb szerepükben is megmutatták, hogy nemcsak jó hősök, hanem jó mellékalakok is szükségesek arra, hogy az előadás összevágó, egyöntetű legyen. Ebben azonban legtöbb érdeme van az előadás rendezőjének Vozáry Gyula tanárnak; futott, fáradott a siker érdekében, tanította, buzdította az egyes szereplőket, de el is nyerte jutalmát abban, hogy az összegyűlt nagyközönség teljesen meg volt elégedve. A legnagyobb erkölcsi jutalom azonban az, hogy fáradságát teljes siker koronázta. — A rimaszombati egyesült protestans főgymnasiumban nemcsak a különböző pályákra előkészítő komoly studiumokkal foglalkoznak, de úgy látszik alkalmat nyújtanak arra is, hogy gyermekeink, kik a közel jövő társadalmá-

nak vezetői és tovább fejlesztői lesznek, már 'zsenge ifju korukban megismerkedjenek, annak a legnagyobb tudománynak költői oldalával, melyet életnek neveznek. Helyesen teszik tehát, ha nagyobb időközökben, évenként egyszer, színi előadásokat rendeznek, mint a melyek az élet tudományára paedagogiai eszközül is tekinthetők. Azért a tanári kart is elismerés illeti. — Előadás után a gyorsan tánczeremmé alakított néző terepen megkezdődött a tánc, előre látható volt, hogy reggelig járják ha egy sajnálatos inezidens nem szegi nyakát a jó kedvnek. Ejjelután félreverték a harangokat s a mulatozók — miután senki sem tudta, hogy mi ég — ijedten szedelőzködtek össze s félóra mulva a nemrég oly zajos terem teljesen kiürült, a lámpák elaludtak, a fél város a jános-utczába sietett, hol a Rakottyai-féle könyvkötő műhely tetőzete lángokba állott. A tanuló mulatsága epigramm szerű befejezést nyert.

Egy jelen volt.

A tanulók csütörtöki előadásának összes bevételé 226 fit volt.

Köszönetnyilvánítás. A helybeli protest. főgymn. ifjusága által oly szép sikerrel rendezet előadás anyagilag is szépen sikerülvén, kedves kötelességünknek ismerjük az előadásban részt vett női szereplőknek az általunk képviselt egyesületek nevében, köszönetünket nyilvánítani. Zachar Gusztáv a tan. nyug. intézet pénztárosa. Dr. Veres Samu Tompa-szobor b. elnök.

Tűz. Csütörtökön éjjel, midőn a gymnásiumi ifjuság az egybegyűlt nagy közönséggel egyutt a Róza dísztermében fesztelenül mulatott, tűzi lárma zavarta meg a csapongó jókedvet. A mulatság természetesen azonnal félbeszakadt, a közönség kifelé tödult, mindenki a kath. torony piros lapájára tekintett, mely a tűz irányát mutatta. Csakhamar elterjedt a hír, hogy a jános-utczában lévő Rakottyai-féle könyvkötő műhely ég s az emberáradat arra felé vevén utját, a szerencsétlenség környekét azonnal előzönlötte. Teljes szélesed lévén, a könyvkötő műhelyen kívül más épület nem lett a pusztító elem martalékává. Csakhamar megjelentek a csendörök és tűzérkek, kik az égő ház környekét elzárták a tűzoltók számára, kik ezuttal is, mint mindig, későn érkeztek a vész színhelyére. Már a szomszád parochiális épület egyik sarka is lángba állott, midőn a közönség részéről izgatottan várt tűzoltók megérkeztek, de az izgatottságot az is fokozta, hogy a készülődések tetemes időt vettek igénybe, végre felbugygyant az első vizsugár, mely az égő parochiát a vészől megmentette, s így csak a könyvkötő műhely esett áldozatul, melyből pár óra lefolyása alatt csak a falak maradtak meg. A kár tetemes, — halománsuk szerint sok kötés alatt levő tudományos és szép-irodalmi becsű könyv égett oda.

A jános-utczai tűzre vonatkozólag utólag arról értesültünk, hogy a kálvinista parochia megmentése főként Szabó József gondnoknak köszönhető, ki mint első jelenvén meg a vész színhelyén, a papi család távollétében a padlás ajtóját feltörte s a lángokapó tetőzet tűzének elfojtását, illetőleg tovább terjedését megakadályozta.

A korcslyázó-egyesület hushagyó keddi mulatsága a kaszinó termeiben kedélyesen folyt le. Mintegy negyvenegyen vettek részt benne, kik táncz, zene és jó bor mellett reggelig mulattak egyutt.

A t. cz. szülők figyelmébe! V. Fintha Dénes pécsi rajztanár, ki a nagym. m. királyi kultuszminiszter urnak 39415/887. számú körrendelete következtében, saját találmányát, t. i. a stigmatographiai házilág kezelhető, olcsó és gyors nyomjelzési (előnyomási) módját — annak elterjesztése végett — nehány hátralevő város kivételével az ország minden leányiskolájában s legutóbb a tek. fővárosi tanács 41550/88—VII. számú végzése folytán, a fővárosi községi leányiskolákban is betanította. városunk leányiskolájában is leezkeelőadást rendez. — Ezen egyszerű és könnyű kezelési előnyomási módot czélja, hogy az eddig házon kívül készített előnyomás egészen házivá tétessék, e czél pedig a könnyű kezelés, olcsóság és tökéletes eredmény által el van érve. — Az előnyomás nem géppel, hanem háziszerekkel történik, melyek egy család életére legfőkébb 1 ft 35 kr. illetve 1 ft 60 kr. ba kerülnek. — Tandíj szemelyenként 80 kr., mely jelentkezőskor az iskola igazgatóságának adandó át. — Az iskolát már végzett leányok és urhölgyek, kik a tanulmány iránt érdeklődnek, az előadásra szintén részt vehetnek 1 ft tandíj mellett. V. Fintha Dénes hétfőn d. u. 1/2 3 óratól a Fábry-féle felsőbb leánytanintézetben fogja megtartani előadását. A róm. kath. elemi leányiskolában ugyanazon nap délelőttjén. — a két prot. leányiskola növendékei előtt pedig kedden d. e. 10 órakor fog tanítást tartani. — V. Fintha Dénes pécsi rajztanár Rozsnót is megfogja látogatni, hol 13-án d. e. 10 órakor a közs. elemi iskolában, d. u. a zárdában fogja bemutatni fontos találmányát.

A feledi kaszinó által rendezett táncestély márczius 4-én nem nagy számu, de előkelő közönség részvétele mellett folyt. A hozzánk érkezett tudósítás szerint a mulatság a legelőkelőbb kedv mellett reggelig tartott. A társaság egy része másnap résztvett a rimaszombati korcslyázó egyesület hushagyó keddi estélyén is.

A rimaszombati ipartestület márczius 4-én közgyűlést tartott Szabó József elnöklete alatt. Az előjáróság mult évi működéséről szóló jelentés felolvastatván, e jelentés főbb tételei a következők: a testületi tagok száma 337, melyek 51 iparágat képviselnek. A pénztári számadás 274 ft 62 kr. bevétel és 203 ft 65 kr. kiadást tüntet fel, 70 ft 97 kr. pénzmaradvány és 278 ft 50 kr. tagsági és beiratási díjhátralékkal zárult. A testületi vagyonérték készpénzben, ingóságokban és követelésekben 650 ft 07 kr. A jövő évi költségelőirányzat 569 ft 89 kr. bevétel s 480 ft kiadás és 89 ft 89 kr. várható pénztári maradvánnyal elfogadtatott, — a jegyző fizetése pedig 80 fittal javítva 200 fttal lett megállapítva. A tisztikar a következőleg alakult meg: Elnök lett Szabó József (Kozma). Előjárósági tagokká: Király Ferencz, Kovács Zsigmond, Trubint Lukács, Tóth Péter, Varga Lajos, Szabó János (Kriston), Németh Károly, Benyó László, Hollósy József, Bodzássy József, Soós Ferencz (ács), Kalocsay Gyula, ifj. Csapó János, Benko János, id. Csapó János, Cseh István, Turóczy János, Stolez Zsigmond, Erdélyi János, Bolkaý Pal, Kovács István, Soós László, Rakottay Lajos, Éva János, pénztárnok. A számvizsgáló bizottság tagjai: Lévaý István, Miskolczy István, Rakottay Danó.

A tanuló ifj. által rendezett előadásra felülfizettek: Borbély László 5 ft. Ruthényi Béla 4 ft. Institorisz Endre 3 ft 90 kr. Kubinyi Zoltán 2 ft. Samarjay János 2 ft. Dr. Marikovszky István 1 ft. Gazda Pál 60 kr. Dr. Zehery István 60 kr. Stech Kálmán 60 kr. Hamaliár Lajos 60 kr. Kalmiczky Endre 40 kr. Terhes Pál 40 kr. Kiszely János 35 kr.. Marczel Kornél 25 kr., Baksay József 20 kr. dr. Szabó Samu 20 kr., Paczek Emil 10 kr. Összesen 22 ft 55 kr.

A Tompa-szoborra Vékely Zoltán egyleti pénztáros 16 frot küldött, mint a sárospataki ifjak körében összegyűlt adományt. Takarékpénztárba helyeztetett.

Sajó-Gömörön a polgári iskolai tantestület e farsang utolsó napján, zártkörű táncestélyt rendezett a polgári iskola rajztermében, mely kitűnően sikerült. Sajó-Gömör felett már pár év óta nesztelenül suhant el Carneval herezeg, azért is az itteni intelligentia örömmel vevé a meghívást s szívesen vett részt az estélyen, mely esti 8 órakor vette kezdetét. — A hölgykoszoruban láttuk: Mikola Györgyné, Fisher Gyulané, Welky Jánosné, Bogár Lajosné, Zahonyi Jánosné, Nagy Lajosné, Simonyi Antalné, Pultzner Jánosné, Csák Györgyné, Szolár Pálné urnöket. — Palánszky Lenke, Keviczky Anna, Welky Irén, Holich Ilona, Bogár Margit, Welky Jolán, Pultzner Jolán, Csák Irén kisasszonyokat. A kedélyes és fesztelen mulatság a mily hévvel kezdődött, végig úgy folyt le. Éjtéli szünóra alatt átvonultunk egy tanterembe, hol a hölgyek, közösen összehozott gazdag és izletes lakomára várták a tánczosokat és nem tánczosokat. Étkezés alatt több pohárköszöntő mondatot: a hölgykoszorura, a szerelmemmel boldogítani tudó nőkre, a rendezőkre, az estély szeretetre méltó háziasszonyára Mikola Györgyné urnőre, az intézet áldozatkész pártfogójára Szentiványi Miklós urra, a mulatság sikerére stb. Étkezés után a jó kedv még fokozottabb lett s folyt a mulatság kiváló virradtig, reggeli 8 óráig, mikor is mindenki azou ohajtással távozott: Isten éltesse a tanári kart, hogy még sok ily sikerült mulatságot rendezhessenek!

A pelsőczi iparos ifjuság folyó hó 3-án az iparos tanoneziskola javára jótékonykezeli táncmulatságot rendezett. Hogy a mulatság mit eredményezett a nevezett jótékony czélra, még nem tudjuk, miután az elszámolás még nem történt meg, de reméljük, hogy nem fogják elhallgatni, mint a „Faanyaggyár“ által tartott bál rendezői, hanem nyilvánosan is tudatni fogják az ügy iránt érdeklődő, de az ő magán számadásaikba bele nem tekintendő közönséggel.

Kitiltott lapok. A bécsi hivatalos lap közli azon többnyire külföldi lapoknálajstromát, melyeknek terjesztése a trónörökös haláláról hozott közlemények folytán tilos. Ezek közül nevezetesebbek a Figaro, Berliner Tageblatt, Frankfurter Journal stb., melyeknek nálunk is vannak előfizetői.

Lapunk zártakor vettük azt a hirt, hogy V. Fintha Dénes ur betegsége következtében néhány nappal később fogja meglátogatni városunkat.

CSARNOK.

Teréz.

— Elbeszélés. — Irta: Serédi Jenő.

(Vége)

— Edes, édes mindenségem! — rebegé csókjaival halmozva el Elek Teréz.

— Eh, maga már is lét unalmas! — szolt kibontakozva Teréz. — Hiszen így halálra ölél.

E szavakra elszált a mámor Elek szívéből.

— Unalmas vagyok? — szolt kacagva. — Igazad van, édes szépm, élenkitőre volna szükségem. Nincs tartalékban vagy két üveg pezsgő?

Egy gondolat cikázott erre Teréz agyán keresztül.

— Pompás alkalom! — gondolta — hadd lásson részegem.

— Pezsgőzni akarsz! — szolt kítőró jó kedvvel. Már látom, hogy igazán javuló féiben vagy. Ezt már szeretem. Így már jó barátok maradtunk. Mari — szolt a esengetésre belépő komornának — ide a poharakat és a pezsgőt. Ne csodálkozzál édes pinyókém! — fordult most Elekhez. — nagy ilyen sziverősítőkkel is el vagyok látva. Tudod, vannak ám figyelmesebb emberek is a világon, mint te, — fejezé be kacagva szavait.

— No hát Isten áldja azokat a figyelmes embereket! — kiáltotta megragadva az asztalra tett egyik poharat Elek s színiültig megtöltve pezsgővel a másik poharat is s Teréz felé nyújtá. Eljenek azok a jó barátok! . . .

— Ezer esztendeig! — szolt Teréz, ajkaihoz vive a poharat.

Koccezintottak.

Mind a ketten fenéig ürítették ki a poharat.

Mintha tűz futott volna végig Teréz ereiben.

Elek szívéhez szoritotta kedvesét.

— Hahaha! éljen az erénybizottság! Igyunk az egészségére, édes szépm! — kiáltott kacagva.

Terézt nem kellett kínálni. Megtöltötte ismét a poharakat. Az az egyetlen pohár pezspő is hatott már; halvány arca lángba borult.

— Mondd, hogy szeretsz! — szolt kiűrtve a poharat Elek — Mondd, és esőköld lelkembe a lelkedet.

A esábos teremtés átölelte szeretőjét, égő ajkát ajkához szoritá, dobogó szívet nem tudta lecsendesíteni.

— Ah így, így! — suttogá Elek mámorosan, — Légy az enyém, enyém örökre!

Egy pillanatra esend lett a szobában. Az óra ketyegésébe csak a szívek dobogása vegyült. Két szempár megrült egymás szemléletébe s ez a két szempár ragyogott a gyönyörtől. De ez csak egy pillanatilag tartott. Teréz felocsúdott önfeléd állapotából, ellökte magától szeretőjét s az asztalhoz szaladva, tele töltötte ismét a poharakat.

— Eljen Tóni báró, az az aranyos fiu! — kiáltotta.

— No, te nem iszol az egészségére? — mondá Elekhez, látva arczán a kedvetlenség kifejezését. — No, se baj, iszom hát én. — úgy se téged szeret ő, hanem engem.

S ezzel fenéig üríté a poharat.

— No várj, most élelnekem kedvencz nótáját, tudod azt a szép szomorú nótát.

Oda ment a zongorához. Égő arczczal, esillogó szemekkel kezdett egy értelmetlen, összefüggés nélküli zenedarabba, azután elhallgatott. De csakhamar ismét játszani kezdett. Mintha legyőzte volna mámorát, végig futtatta

kezeit a billentyükön s felhangzott ajkán egy értelmes, mélabus dal. Csengő hangja érzéssel dalolá:

— Sajt az átok, mert szerettelek . . .

Elek csak hallgatta, hallgatta. Végtelen bánat dult szívében, szomorúan nézte azt a szerenésitlen teremest, a ki magát és őt az örvényhez vezette. Még csak egy lépés, s vége mindennek.

— Éjjel, nappal érted szenvedek! — hangzott a dal szomorúan tovább.

Elek összereszt. Szenvedjen tovább is? . . . Nem, nem fog tovább szenvedni. Boldogság lesz mindkettőjük számára a halál.

— Sajt az átok és a bánat árt! — dalolá Teréz.

Sietni kell a tettel, Teréz mindjárt feláll a zongorától, e keczező pillanatot nem szabad elszalasztani.

Gyorsan két kis üvegeset vett ki zsebéből s tartalmát a két pohárba önté.

A zongora busan kísérté a dal utolsó sorát.

— Elraboltad szívem nyugalmát!

— Dehogyan raboltam szép angyalom! Hiszen gyöngyház, ha leszakad lesz más. Jer, majd megvigasztal mindjárt ez a pohár! — kiáltott Elek, gyorsan pezsgővel töltve meg a poharakat — Igazán szép a Tóni báró nótája, megérdemli, hogy koczezintsunk érte.

Teréz tántorogva közeledett. A mámorító ital ugyan még nem idézte elő a kívánt hatást, de úgy tett, mintha már csakugyan forgott volna vele a szoba. De areza lángba borult, szemében ott ragyogott az a tűz, az a lidéretűz, mely a pusztulás útját jelölé. Szép volt, mint egy angyalrezu démon.

— Eljünk! — kiáltá megragadva a poharat. — Le az erkölesnemesítő egylettel.

Elek mohó pillantással kísérté Teréz mozdulatát. Egy pillanatra összeborzadt a gondolatra, hogy gyilkosságot követ el, de legyőzte gyöngeségét s felkapta az asztalról a másik poharat.

— Eljen Tóni báró!

Keze nem reszketett, midőn ajkához vivé a poharat. Egy pillanat s mind a ketten fenékgig ürítették.

Elek most görescs kaczajban tört ki. Tuláradó hévvel ölelte át szeretőjét s így mondta kaczagva:

— Megittad? Fenékgig ittad? Hahaha, tudod-e mit ittál? Mérget, kegyelmet nem ismerő mérget, mely örökre eljegyzett a halállal! Hahaha, most már enyém vagy, megyek én is utánad! . . .

Hőföhér lett Teréz areza, irtózva lökte el magától Eleket, de azután ismét oda rohant hozzá, az öröm lángja villant meg szemében, s térdrehullva, örömkönyvek közt rebegé:

— Megváltottál az élettől? S te is vélem jössz? Oh köszönöm, köszönöm. Aldjon meg az Isten!

Boldog volt, hiszen nem vágyott szebb halál után. Gyönyör lesz meghallni azzal, akit szíve egész hevével szeretett.

Elek szívéhez szoritotta a esábos teremest.

— Boesáss meg! — szólt könyörögve. — Szerettelek, nem élhetek nélküled. Ezyütt halunk meg.

— Te boesáss meg! — suttogá Teréz. — Én kergettelek a halálba, hazudtam, hogy nem szerettelek, rut játékok üttem veled Szerettelek mindig, forrón, igazán. Vétkeztem, boesáss meg!

— Enyém vagy! Nem rabolhat el tőlem senki, senki. Csókolj meg . . . csókolj . . . csókolj! . . . Jőjj te tisztességes világ, nézd, nézd ezt a boldog halált!

Hideg verejték lepté el Elek homlokát, karjai szétörhetlen kapos gyanánt fűződtek Teréz dereka körül s esókolta azokat a hideg ajkakát, melyek a halál diadalát hirdették.

— Szeretsz? — kérdeze lágy, suttogó hangon.

— Szeretlek! — volt az elhaló válasz.

A lidéretűz utolsót lobbant.

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

2780. sz. — A köztanácskozás tárgyat képező közügyek elintézése végett szükséges, törvény és szabályrendeletileg megállapított **rendes tavaszi megyei bizottsági közgyűlés** határideje, főispán ur ő méltósága által, **folyó évi márczius hó 28-ik** és következő napjának d. e. 9 órája Rimaszombatba kitűzetvén, — midőn erről a közönség értesítettik és a megyei bizottság tagjai személyes megjelenésre tisztelettel hivatalból felkéretnek, — egyidejűleg köztudomásra hozatik, hogy a tanácskozás kiválóbb tárgyait, a mult 1888-ik évi házi pénztári számadások megvizsgálása, a folyó évi közmunka szolgálmány ledolgozására és felosztására vonatkozólag készített mérnöki munkálat és előirányzat megbírlása és megállapítása, valamint egyéb közfontosságú ügyek elintézése képezendik.

Rimaszombatban, 1889. márczius hó 3-án.

Bornemisza, alispán.

Felolós szerkesztő: **Dr. VERES SAMU.**

Magán-hirdetések.

Szántóföld és rét.

A jánosi határban **özv. Biró Lászlóné** tulajdonát képező **40—45 holdból álló rét és szántóföld**, bérbe avagy örök áron azonnal eladó. — Bővebben értekezhetni **özv. Biró Lászlónénál** Rimaszombatban Losonezy-utca.

Eladó.

Rimaszombat határában a cserenesényi-ut mellett **1500 □ öl** — részben bekerített és fásított — **belsőség**, továbbá ugyanazon tájon **3000 □ öl szántóföld** szabad kézből eladó. — Értekezhetni Rimaszombatban **Konyha Géza** urral. 3—3

Üzlet eladás.

Jolsva r. t. városában a 45 év óta fenálló **Fabinyi Sámuel-féle** jóforgalmu vas- és fűszerkereskedés — haláleset folytán, — a tópiacson fekvő emeletes lakház, raktárak, gazdasági épületek és kerttel együtt **szabad kézből örök áron eladó** — esetleg bérbe vehető. Bővebb felvilágosítással szolgál **özv. Fabinyi Sámuelné.** 3—3

Hirdetmény.

2375. sz. — A nagyrőcezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtónak **Babel János s társai** végrehajtást szenvedő elleni 17 frt 43 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcezi kir. járásbírósg) területén lévő Kövi község határában fekvő a **Babel János, Babel András és kiskoru Babel Mihály** kövi-i 115. sz.

tjkvben foglalt birtokára az árverést 588 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 29-ik napján d. e. 10 órakor Köviben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 58 frt 80 kr. kézpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt N. Rőcezen, 1888. évi decz. hó 7. napján.
A nagyrőcezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

8532. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré, teszi, hogy **Bányik Pál** végrehajtónak **Bedécs István** végrehajtást szenvedő elleni 130 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Alsófalú község határában fekvő az alsófalusi 43. számú tjkönyvben A. 1—18. sorsz. a foglalt 1/3 urb. telekből, 36. számú házból **Bedécs István** illető felerészére 737 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi ápril hó 1-ső napján d. e. 10 órakor Alsófalú községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 73 frt 70 krt kézpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi decz. hó 27. napján.
A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.
Hánrich, kir. tszéki bíró.

LÖFKOVICS LIPÓT

NŐI- és FÉRFI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE

RIMASZOMBATBAN:

a főtéren, az ujonnan épült Samarjai-féle házban.

Nagy választékban: **férfi- és gyermek-kalapok, nyakkendők. P. C. Habig gyártmányu „BIBER“-kalapok; honi gyártmányu harisnyák.**

Dús raktár: **női-, férfi- és gyermek-lábbeliekből.**

Különösen figyelembe ajánlja, jótállás mellett

valódi karlsbadi czipőkből,

ugyszintén:

női és férfi fehérműek, prágai és honi-kecztűk, nap- és esernyők, sétabotok, pénz- és szivartárczák, utazó bőrdöngők, női- és gyermek kézi-kosarak, **illatszerek, diszművek és rövidáruk,**

továbbá

rüssök, szallagok, csipkék, selyem- és vászon-zsebkendők,

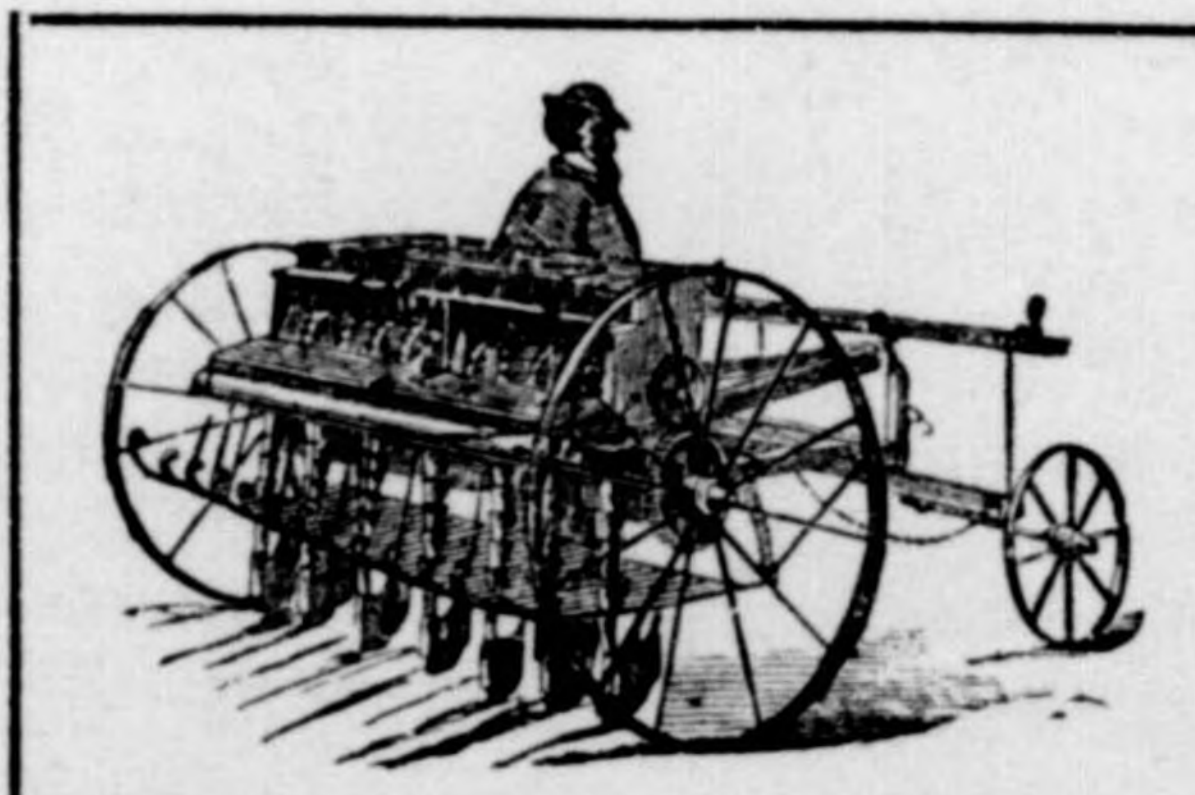
szabókellékek, paplanok,

női JERSEY-kabátok

jutányos áron kaphatók. 1—*

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasütődeje KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű Sorvető és szórvavető gépeket,**

Ekéket és boronákat,

Hengereket, lókapákat, stb. Továbbá: Backer- és

magtárrostákat, mely gyártmányainknak gépgyárunkban

állandóan jelentékeny készletet tartunk.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. — Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

4—6

pontos **átigazítását és javítását** a legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.